

From Manna to Barley to Sefira Notifications



Shuvu Venecheze, Rav Moshe Shapiro, Zt'l, Maamar 1

Tension

1. Vayikra Rabba 28:6

אמר רבי אבון ורבי נחמיה ורבי יעקב בר אבא בשם רבי יהודה ברבי סימון רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש היא, רבי יוחנן אומר לעולם אל תהי מצות העמר קלה בעיניך שעל ידי מצות העמר זכה אברהם לירש את ארץ כנען, הדא הוא דכתיב (בראשית יז, ח): ונתתי לך ולזרעך אחריו, על מנת(בראשית יז, ט): ואתה את בריתי תשמר, ואיזה זה מצות העמר

The First Omer

2. Yehoshua 5:10-11

ויחגנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחודש בערב בערבבות יריחו:
Encamped at Gilgal, in the steppes of Jericho, the Israelites offered the passover sacrifice on the fourteenth day of the month, toward evening.

ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:
On the day after the passover offering, on that very day, they ate of the produce of the country, unleavened bread and parched grain.

3. Rosh Hashana 13a

הדר א"ר ירמיה לאו מילתא היא דאמרי דבעו מיניה חברייה מרב כהנא עומר שהקריבו ישראל בכניסתן לארץ מהיכן הקריבוהו אם תאמר דעייל ביד נכרי (ויקרא כג, י) קצירכם אמר רחמנא ולא קציר נכרי

Rabbi Yirmeya then said: What I said is nothing, and my question had no basis, as it can be demonstrated that the Sages know how to determine that produce has reached one-third of its growth. **As Rav Kahana was once asked by the other colleagues** of the academy as follows: With regard to **the omer** offering **that the Jewish people brought when they first entered Eretz Yisrael** in the days of Joshua, **from where did they bring it? If you say that**

this *omer* offering was brought from grain **that grew in the possession of a gentile**, there is a difficulty, as **the Merciful One states** in the Torah: “You shall bring an *omer* of the first fruits of **your harvest** to the priest” (**Leviticus 23:13**), from which it can be derived that it must be your harvest, grown in the possession of a Jew, **and not the harvest of a gentile**.

ממאי דאקריבו דלמא לא אקריבו לא ס"ד דכתיב (יהושע ה, יא) ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח ממחרת הפסח אכול מעיקרא לא אכול דאקריבו עומר והדר אכלי מהיכן הקריבו

The Gemara first questions the assumption of Rav Kahana's colleagues: **From where** is it known **that** the Jewish people actually **brought** an *omer* offering that year? **Perhaps they did not offer** it at all. The Gemara rejects this argument: **It should not enter your mind** to say this, **as it is written**: “**And they did eat of the produce of the land on the next day after Passover**” (**Joshua 5:11**), which teaches: Only **on the next day after Passover did they eat** from the new grain, but **initially they did not eat** from it. Why? It is **because they first brought the omer** offering on the sixteenth of Nisan as is required, **and only afterward did they eat** from the new grain. Therefore the question remains: **From where did they bring** the *omer* offering?

Connection Between Manna and Omer

4. Vayikra Rabba 28:3

אמר רבי ברכיה, אמר הקדוש ברוך הוא למשה לך אמר להם לישראל כשהייתי נותן לכם את המן הייתי נותן עמר לכל אחד ואחד מקם, הדין הוא דכתיב (שמות טז, טז): עמר לגלגלת, ועכשיו שאתם נותנים לי את העמר אין לי אלא עמר אחד מכלכם, ולא עוד אלא שאינו של חטים אלא של שעורים, לפיכך משה מזהיר את ישראל ואומר להם: והבאתם את עמר.

5. Vayikra 23:10

דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כִּי־תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את־קצירה והבאתם את־עמר ראשית קצירכם אל־הפֿהן:

Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I am giving to you and you reap its harvest, you shall bring the first sheaf of your harvest to the priest.

Omer and the Land of Israel

6. Rambam, Hilchos Temidim Umusafim 7:25

וצריך לברך בכל לילה ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העמר: קדם שישפר. מנה ולא ברך יצא ואינו חוזר ומברך:

Every night, before counting, one is required to recite the following blessing: "Blessed art thou, Lord our God, King of the universe, who hast sanctified us with thy commandments, and commanded us concerning the counting of the *omer*." If one has counted without the blessing, he has fulfilled his duty, and need not count over again.

What is a Bracha for in the first place?

7. Brachos 35a-b

אמר רב יהודה אמר שמואל כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו נהנה מקדשי שמים שנאמר לה' הארץ ומלואה רבי לוי רמי כתיב לה' הארץ ומלואה וכתיב השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם לא קשיא כאן קודם ברכה כאן לאחר ברכה

Similarly, Rav Yehuda said that Shmuel said: One who derives benefit from this world without a blessing, it is as if he enjoyed objects consecrated to the heavens, as it is stated: “The earth and all it contains is the Lord’s, the world and all those who live in it” (Psalms 24:1). Rabbi Levi expressed this concept differently. Rabbi Levi raised a contradiction: It is written: “The earth and all it contains is the Lord’s,” and it is written elsewhere: “The heavens are the Lord’s and the earth He has given over to mankind” (Psalms 115:16). There is clearly a contradiction with regard to whom the earth belongs. He himself resolves the contradiction: This is **not difficult**. Here, the verse that says that the earth is the Lord’s refers to the situation **before a blessing** is recited, and here, where it says that He gave the earth to mankind refers to after a blessing is recited.

Covenants in General

8. Vilna Gaon, Sefer Yetzira 1:8

ועד"ז נברת ברית. אומר לך מהו ענין צרית, והוא
אדם שיש לו אהבז כנפשו ורובה שלא יפרוש ממנו
אצל א"א להיות אצלו, ונתן לו
דבר שכל מגמתו ותשוקתו אליו **מ"ב עשר** ם
והן נקשרים ע"י הדבר ההוא **אחת רוח** ץ
אע"פ שנוטל ממנו את הדבר
מ"מ כל מחשבתו שם הוא א"א, ולשון צרית הוא
הצטחה שע"י הדבר ההוא ודאי לא יתפרד ממנו ם,
וזהו ענין לשון כריתה ם שכורת ממנו דבר הדבוק
לו ונתן לו ד"א, וכן הוא הקשת שהוא דבר מאצלו
יתצרך ם, ונשתצשו צו כל הפילוסופים והמפרשים
הגמשים אחריהם לפי שהוא דבר למעלה מן השכל
ד"א, וכן היא התורה ם והמילה ם הן דברים אמצעים
צין הצורא ית' וצין ישראל, וכל זה לפי שאין יכולת
להשיגו ^{אורי החיים} צעלמו יתצרך ם. וכן היו צריכין ישראל
צמשכן ומקדש לאמצעים כמו ארון וכרובים ם
ונקרא י"א ארון הצרית הכל לפי שא"א להשיגו רק
ע"י אמצעים. ולכן אמרו עד"ז נכרת צרית